

SAT-2B.313-1-L-14

SUBSTANTIVE LEGITIMATION ON FILING A CLAIM UNDER SECT. 74 OF THE TRADE ACT

Similiyan Stefanov PhD Student

Department of Private Law

University of Ruse "Angel Kanchev"

Tel.: +359 884 180 717

E-mail: sstefanov@uni-ruse.bg

Abstract: *The article deals with one of the three claims by which judicial control over the activity of the authorities of trading companies is exercised. The main substantive legal prerequisites for the filing of the claim are analyzed, and considering the substantial practical necessity of such a study, the following issues are addressed: who, based on which prerequisites and against whom may file this claim. The article also treats the latest case law concerning the discussed issues.*

Keywords: *Trading companies, substantive legitimation, members and shareholders, judicial control*

ВЪВЕДЕНИЕ

Търговските дружества са юридически лица, изкуствено създадени правни субекти, които не могат да съществуват без персоналният състав – членовете на органите на управление. Тези органи формират, изразяват и осъществяват волята на търговските дружества като правни субекти. Именно тези органи извършват действия или вземат решения, които при определени обстоятелства могат да накърнят правата на персоналният състав (съдружниците и акционерите) на конкретното търговско дружество или да са в противоречие със закона/дружествения договор/устава. При засягането на тези права съдружниците (акционерите) могат да осъществяват контрол по отношение на решенията и действията на органите на дружеството. Този контрол се дели на вътрешно дружествен и съдебен. Вътрешнодружественият контрол няма изрична правна уредба и остава извън предмета на настоящото изследване. За разлика от вътрешнодружественият контрол, съдебният има по-голямо практическо значение. В търговския закон са уредени три иска в чл. 71, чл. 74 и чл. 75. За целите на настоящата разработка ще бъде разгледан само един от тези иски – този по чл. 74 ТЗ, или по-точно материалноправната легитимация и предпоставките за и предпоставките за предявяване на иска.

ИЗЛОЖЕНИЕ

Съгласно чл. 74 ал. 1 ТЗ - Всеки съдружник или акционер може да предяви иск пред окръжния съд по седалището на дружеството за отмяна на решението на общото събрание, когато то противоречи на повелителните разпоредби на закона или на учредителния договор, съответно на устава на дружеството. Искът се предявява срещу дружеството.

Приложимост на иска по отношение на отделните търговски дружества и на други общности в тях.

В доктрината са застъпени няколко становища за това дали иска е приложим по отношение на всички търговски дружества или само по отношение на капиталовите (ООД, АД, КДА).

Според едното становище, което е подкрепено и от съдебната практика, искът по чл. 74 ТЗ е неприложим при персоналните търговски дружества (СД и КД), тъй като те нямат

институализирани органи на управление и в частност *общо събрание*.^{261,262} Основните аргументи в подкрепа на тази теза са, че между решенията на общото събрание на капиталовите дружества и решенията на съдружниците на персоналните търговски дружества има общи черти, които обаче не са достатъчни, за да се обоснове прилагането по аналогия на режима на решенията на общото събрание по отношение на персоналните дружества²⁶³.

Според другото становище искът по чл. 74 е приложим и по отношение на решенията на съдружниците в СД²⁶⁴. А с оглед на изричното препращане на уредбата на КД към тази на СД може да се обоснове, че искът е приложим и по отношение на КД. Аргумент в тази насока е и че чл. 74 ТЗ се намира в Глава десета на Дял трети от ТЗ, която урежда общите положения за всички търговски дружества и дава право на *всеки съдружник или акционер да предяви иск пред окръжният съд*²⁶⁵.

Застъпено е и трето становище според което, искът по чл. 74 ТЗ е приложим при тези персонални дружества, при които в учредителният им договор е предвидено формирането на общо събрание²⁶⁶. Разпоредбата на чл. 84, ал. 1 ТЗ, съгласно която всеки съдружник на събирателното дружество има право да управлява дружествените работи, е несъвместима с функциите на общото събрание, тъй като изключва възможността за приемане на решения с относително мнозинство. Тази разпоредба обаче е субсидиарна. Тя се прилага само доколкото в учредителния договор не е предвидено друго. Ето защо по принцип решения на общото събрание на събирателните дружества, ако такова е предвидено в учредителния договор, могат да се разглеждат и отменяват по реда на чл. 74 ТЗ.²⁶⁷

Подкрепа следва да получи третото разрешение на проблема. Тъй като персоналните търговски дружества нямат нормативно определени управителни органи, част от факултативното съдържание на дружествения договор, е начина на управление и представителство на конкретното дружество. Доколкото в дружествения договор не е предвидено как ще се управлява дружеството, се прилагат правилата на чл. 84 ал. 1 и чл. 89 ТЗ по отношение на СД и чл. 105 ТЗ по отношение на КД. В дружествения договор може да се предвиди, че конкретното персонално търговско дружество ще има общо събрание, както и да определи неговата компетентност. В ТЗ обаче има разпоредби, по силата на които не всички правомощия, предоставени на общото събрание при капиталовите дружества, могат да се изпълняват от общото събрание при събирателните дружества. Така например съгласно чл. 95 ТЗ изключването на съдружник от събирателното дружество може да стане само по съдебен ред. Това не е субсидиарна, а императивна разпоредба и следователно задължителна за събирателните дружества. Ако бъде предвиден орган, представляващ общо събрание, ще е налице общност по отношение, на която ще бъде приложима разпоредбата на чл. 74 ТЗ.

Искът по чл. 74 ТЗ е неприложим по отношение на едноличните търговски дружества (ЕООД, ЕАД), тъй като при тях липсва изобщо общо събрание, а решенията от компетентността на общото събрание се вземат от едноличният собственик на капитала (арг. 147 ал. 2 и 219 ал. 2 ТЗ).

Следва да бъде правена и разлика между решенията на едноличния собственик на капитала и тези на общото събрание, до колкото първите са едностранни правни сделки, а последните особен вид сделки – решения.²⁶⁸ С оглед изложените съображения искът не е приложим по отношение на тези дружества.

²⁶¹ Голева, П. Още веднъж за правната същност и недействителността на решенията на общото събрание в търговските дружества, "Търговско и облигационно право", 2014 г., кн. 04, стр. 5

²⁶² В този смисъл е определение № 39 от 25.01.2021 г. на ВКС по ч. т. д. № 1080/2020 г., I т. о., ТК.

²⁶³ Герджиков, О., А. Калайджиев, К. Касабова, Т. Бузева, А. Кацарски. Коментар на Търговския закон. Книга първа. С., 2007, с. 410 и 459.

²⁶⁴ Антонова, А. Събирателно дружество, София, изд. Сиби, 2004, с. 106.

²⁶⁵ Стефанов, Г. Търговско дружествено право, В. Търново, изд. Абагар, 2014, с. 54.

²⁶⁶ Розанис С. Дружества на търговското право. София, 1994, с. 32-34.

²⁶⁷ Костова. М., К. Кръстев. С. Относно недействителността на решенията на органите на търговските дружества. Съвременен право, 2001 кн. 6, изд. Сиби. с. 27.

²⁶⁸ Така Стефанов, Г. Еднолични търговски дружества, София, изд. Труд и право. 2015 г., с. 210-211.

Иск по чл. 74 ТЗ би могъл да бъде предявен и от облигационер, съгласно препращането на чл. 214, ал. 5 ТЗ, но само за отмяна на решенията на ОС на облигационерите. Облигационерите не са членове на акционерното дружество и те или техните представители по чл. 209, ал. 2 ТЗ не са активно легитимирани да предявят нито иск с правно основание чл. 71 ТЗ, нито по чл. 74 ТЗ за отмяна решенията на ОС на акционерите.²⁶⁹

Търговският закон дава възможност за делегиране на част от правомощията на ОС на дружеството на неговия управителен орган, при условия, определени от устава и закона - чл. 196 ТЗ. При тази хипотеза, защитата срещу решенията на органа следва да бъде упражнена чрез иск с правно основание чл. 71 ТЗ, а не чрез иск по чл. 74 ТЗ, независимо, че тези решения по принцип са от компетентността на ОС. Това е така, поради обстоятелството, че законодателят е разграничил двата иска в зависимост от това кой орган е взел атакуваните решения, а не в зависимост от тяхното естество.²⁷⁰

Съдебният контрол по чл. 74 и чл. 75 ТЗ е неприложим по отношение на решения, приети на учредителното събрание на АД и КДА. Между учредителното събрание и общото събрание има съществени различия, които правят аналогията неприложима.²⁷¹ При провеждане на учредителното събрание липсва членствено правоотношение, на което да се опре искът по чл. 74 ТЗ. Лицето, което присъства на учредителното събрание и записва акции, е част от една неправосубектна общност от учредители (чл. 160, ал. 1 във вр. с чл. 163, ал. 1 ТЗ), но все още не е член на валидно възникнало акционерно дружество. Записалият акции на учредителното събрание придобива качеството „акционер“ едва с възникването на членствено правоотношение с учреденото АД – а именно от вписването в търговския регистър (чл. 67 ТЗ), в който момент възниква и дружеството като ответник по иска по чл. 74 ТЗ. До момента на завършване на правопораждащия фактически състав липсва както активно легитимиран, така и пасивно легитимиран субект.²⁷² Нарушенията допуснати при учредяването на търговско дружество могат да бъдат отстранени по реда на друг контрол – този който се осъществява от длъжностно лице по вписванията. Когато това не е сторено и нарушенията са неотстраними, настъпват различни правни последици – недействителност на дружеството, неговото прекратяване, ликвидация и заличаване от ТРЮЛНЦ.

Кой притежава активна легитимация да предяви иска по чл. 74 ТЗ

Качеството на съдружник/акционер на лицето, което предявява иска към момента на вземане на порочното решение, е абсолютна положителна предпоставка за разглеждане на иска по чл. 74 ТЗ. Правото на иск принадлежи единствено на съдружниците/акционерите. То е проява на членствените правоотношения между съдружниците и дружеството. Членството се прекратява със смъртта на съдружника или с поставянето му под пълно запрещение. Няма пречка в дружествения договор/устава да бъдат включени и други основания за прекратяване на членството. Членствените права не са наследими, с оглед на това при настъпване на смърт на съдружник в хода на процеса, не следва да бъдат конституирани наследниците му на негово място в процеса.²⁷³

В теорията се застъпват различни мнения за наличието на надлежна легитимация в случай на придобиването на качеството на съдружник след провеждане на общото събрание, чиито решения се атакуват. Според едното мнение това не води до възникване на право на иск. Другото приема, че лицето ще бъде легитимирано да търси защита. Както бе изложено по-горе застъпвам първото становище, тъй като ал. 2 на чл. 74 ТЗ указва как се определя срока – 14-дневен срок от деня на събранието, ако ищецът е присъствал или е бил редовно поканен. Когато не е бил редовно поканен и не е присъствал срока е 14-дневен от узнаването за решението, но в рамките на три месеца от събранието. Тримесечният срок е преклузивен, по

²⁶⁹ Така т. IV от Тълкувателно решение № 1 от 6.12.2002 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2002 г., ОСГК.

²⁷⁰ Пак там. Тълкувателно решение № 1 от 6.12.2002 г. на ВКС...

²⁷¹ Стефанов, Г. Търговско дружествено право, В. Търново, изд. Абагар, 2014 г., с. 55.

²⁷² Русчев, И.. За проблематиката на иска по чл. 74, Грамада, 2015 г., достъпно на <https://gramada.org/за-проблематиката-на-иска-по-чл-74-тз/>.

²⁷³ Ганчев, Б.. Производство по търговски спорове, София, изд. Сиби. 2019, с. 139-140

късното узнаване за решението на общото събрание е без правно значение. Тълкуването на разпоредбата на ал. 2 на чл. 74 ТЗ показва, че е необходимо лицето предявяващо иска да е било съдружник към момента на вземане на решението. На следващо място следва да се посочи, и че в практиката си ВКС²⁷⁴, приема, че процесуалното потестативно право на иск по чл. 74, ал. 1 ТЗ принадлежи на съдружниците или акционерите в търговско дружество, които имат процесуална възможност да оспорят по съдебен ред всяко решение на общото събрание на дружеството, което противоречи на повелителни норми на закона или на учредителния акт респективно устава или дружествения договор. Следователно при изрично очертаната от закона персонална легитимация, активно легитимирани да предявят конститутивния иск по чл. 74, ал. 1 ТЗ са само лицата, които притежават качеството "съдружник", респ. "акционер" в дружеството, чието решение на общото събрание се оспорва с този иск и то към момента на провеждане на заседанието на този колективен върховен орган на ЮЛ-търговец, взел атакуваното решение. Поради това, в производството по чл. 74, ал. 1 ТЗ, на служебна проверка, като абсолютна положителна предпоставка за правото на иск, подлежи наличието на активна легитимация за ищеца в дружеството, чието решение на ОС се оспорва.²⁷⁵

В случай, че членството бъде прекратено (чрез напускане или изключване), преди вземане на решението от общото събрание, напусналият/изключеният съдружник не може да атакува решението по реда на чл. 74 ТЗ, тъй като няма да е легитимирани. Не е и необходимо напускането/изключването да бъде вписано в ТРЮЛНЦ. Поради това, че подобно решение поражда правни последици веднага във вътрешните отношения между съдружниците, а вписването има конститутивно действие само по отношение на третите лица.

Отпадането на качеството на съдружник в хода на процеса не води до загуба на активна легитимация²⁷⁶. Когато съдружникът е в несъстоятелност, легитимирани да предяви иска е и синдикът.²⁷⁷

Съгласно чл. 74, ал. 3 ТЗ всеки съдружник може да встъпи в производството, дори и ищецът да се откаже от него или да го оттегли. В този случай не става дума за встъпване на трето лице помагач, тъй като встъпилият съдружник упражнява свое право на иск.

Относно пасивната легитимация при иск по чл. 74 ТЗ

Пасивно легитимирани при предявен иск по чл. 74 ТЗ е търговското дружество. Не могат да бъдат ответници съдружниците или акционерите. Това е така, тъй като органа приел решението – общото събрание не представлява отделен правен субект, а е част от дружеството. Ответникът се представлява от органа, който има представителни права (управителят/изпълнителният директор). Ако съдружникът, който е предявил иска, е и представител на дружеството, следва да бъде назначен особен представител на дружеството на основание чл. 29, ал. 4 ГПК²⁷⁸.

Предмет на оспорване с иска. Отменими и нищожни решения на ОС.

Органите на ЮЛ са средство, чрез което волята на ЮЛ се формира и изразява. Волята на органите се обявява за воля на ЮЛ, а действията им - за негови действия. При юридическите лица процесът на волеобразуване и процесът на волеизявяване са отделени и са в компетентност на различни органи.²⁷⁹ Решенията, приемани от общото събрание, са средство, чрез което се формира волята на търговското дружество от неговият върховен орган. За разлика от договорите и едностранните сделки, решенията не представляват волеизявление на правен субект, а на негов орган, чрез който ЮЛ волеобразува.

²⁷⁴ Решение № 128 от 19.01.2009 г., по т. д. № 269/2009 г. на I т. о.; Решение № 46 от 22.04.2010 г., по т. д. № 500/2009 г.; Решение № 160 от 26.01.2010 г., по т. д. № 379/2009 г. на I т. о.

²⁷⁵ Решение № 86 от 1.09.2017 г. на ВКС по т. д. № 1068/2016 г., II т. о., ТК. В същия смисъл са и задължителните постановления в т. IV на ТР № 1/2002 г. на ОСГТК на ВКС

²⁷⁶ Решение № 1284 от 20.10.2003 г. по г. д. № 1880/2002 г. на ВКС, V ГО

²⁷⁷ Решение № 70 от 19.06.2020 г. по т. д. № 2414/2018 г. на ВКС, I ТО.

²⁷⁸ Калайджиев, А.. Търговци, София, изд. Сиби. 2021 с. 210.

²⁷⁹ Тълкувателно решение № 3 от 15.11.2013 г. на ВКС по т. д. № 3/2013 г., ОСГТК

Разликите между договора и решението могат да се видят в няколко направления. За разлика от договорите, при решенията не се изисква съвпадане на волеизявленията на персоналният състав на общото събрание. Те могат да бъдат вземани на принципа на вишегласието, затова е възможно някои от членовете на общото събрание да не направи волеизявление или да е против решението, да не присъства на събранието и дори да не знае за вземането на решението. За разлика от договора решението обвързва и тези лица, които не са били съгласни с приемането му. Договорът е нищожен и унищожаем на основанията, посочени в чл. 26 и сл. от ЗЗД. Нищожността настъпва по право. Решенията, дори да противоречат на императивни правни норми, не са нищожни по право, а трябва да бъдат отменени по съдебен ред, за да се отмени тяхното правно действие.²⁸⁰

С оглед на изложеното до момента и съществените различия между решенията и договорите и едностранните сделки, режимът на недействителността по ЗЗД не може да се прилага пряко, а следва да се прилага режимът уреден в ТЗ. При липса на уредба гражданскоправният режим на недействителността (отменимост и нищожност) следва да се прилага съответно²⁸¹.

Порочните решения на общото събрание са отменяеми. Квалифицирането им като нищожни е допустимо само по критериите на ТЗ. Недопустимо е квалифицирането на решенията като унищожаеми.²⁸²

Търговският закон урежда две традиционни отменителни основания за корпоративните ЮЛ – противоречие на закона или на учредителният акт (респективно устава на дружеството). Под закон следва да се разбира всяка повелителна разпоредба на нормативен акт (независимо от мястото му в йерархията на нормативните актове, в това число и подзаконовите нормативни актове). Решението на общото събрание може да противоречи както на материалноправна, така и на процесуалноправна разпоредба. Правната норма трябва да бъде императивна²⁸³.

Противоречието с учредителният акт (устава) на дружеството е второто основание за отмяна на решението на общото събрание на търговските дружества. Това противоречие следва да бъде по отношение на императивни уговорки, приети с дружествения договор (устава) на дружество. Противоречието с клаузи от дружествения договор (устава), които допускат отклонение не представляват отменително основание.

Естеството на допуснатите нарушения при вземането на решения, от своя страна може да се отнася до две групи. Първата от тях се отнася до процесуалноправни нарушения - правилата за свикване на общо събрание – липсва покана за свикване на ОС, дневният ред не е включен и т.н.; срокът по чл. 139 ТЗ не е бил спазен; не е имало необходимият кворум, решението е взето без необходимото мнозинство. Втората група основания обхваща случаите, когато решението на общото събрание противоречи на материалноправни разпоредби или на дружествения договор (устава).²⁸⁴

Отменимите решения не могат да бъдат санирани, единственият начин за тяхното запазване е пропускането на сроковете по чл. 74 ал. 2 ТЗ. Това е така, тъй като иска по чл. 74 ТЗ може да бъде предявен в кратки преклузивни срокове.

Нищожните решения на общото събрание на търговските дружества не могат да бъдат атакувани с иска по чл. 74 ТЗ, но няма пречка искът за прогласяване на тяхната нищожност да бъде съединен с иска по чл. 74 ТЗ. Тяхната нищожност следва да бъде прогласена с отрицателен установителен иск, като при нищожните решения няма срок в който може да се иска от съда да ги обяви за нищожни. С оглед пълнота на изложението само ще бъдат маркирани основанията за нищожност на решенията на ОС, тъй като те се различават от общите правила на ЗЗД. Нищожността може да се прояви по няколко начина – липсващо решение (невзето решение, което обаче е отразено в протокола), решението е извън

²⁸⁰ Така Голева, П. Още веднъж за правната същност и недействителността на решенията на общото събрание в търговските дружества, Търговско и облигационно право, 2014 г., кн. 04, стр. 5

²⁸¹ Тълкувателно решение № 3 от 15.11.2013 г. на ВКС по т. д. № 3/2013 г., ОСГТК.

²⁸² Така Тълкувателно решение № 1 от 6.12.2002 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2002 г., ОСГК.

²⁸³ В този смисъл е Решение №84 от 05.06.2014 г. по т.д. № 1220/2013 г. ВКС, II ТО.

²⁸⁴ Например не е посочен срок за връщане на допълнителни парични вноски.

компетентността на общото събрание – това са случаите когато решението нарушава основните на правовият ред и затова е непоносимо, последното основание за нищожност е визирано в чл. 75, ал. 2 ТЗ – когато взетото решение е в противоречие с влязло сила решение на съда при уважен иск по чл. 74 ТЗ.

Върховният касационен съд приема, че преценката за материалната и процесуалната законосъобразност на решенията на общото събрание се прави към момента на вземането им. В производството по чл. 74 ТЗ предмет на делото е проверката на правопораждащите юридически факти така, както са се осъществили, до момента на приемане на решенията на общото събрание. Новите факти и обстоятелства, настъпили след този момент, са ирелевантни за спора по чл. 74 ТЗ²⁸⁵.

Съдът е обвързан от наведените в исковата молба основания за незаконосъобразност и не може да се произнася по въпроси извън тях, тъй като ще има произнасяне *plus petitum*. Произнасянето по пороци на решението на ОС, които не са релевирани, е недопустимо²⁸⁶. Всяко нарушение на закона или дружественият договор/устава представлява отделно основание за предявяване на иска.

ИЗВОДИ

Искът по чл. 74 ТЗ е приложим по отношение на капиталовите търговски дружества на общо основание, а по отношение на персоналните търговски дружества, когато в дружественият договор е предвидено създаването на общо събрание и определяне на неговата компетентност. Не може да се иска отмяна на решение на едноличният собственик на капитала при едноличните дружества.

Искът може да бъде предявен от съдружник, който към момента на вземане на решението е бил в член на дружеството, както и от синдика в производство по несъстоятелност когато съдружник/акционер е обявен в несъстоятелност. Ответник по иска може да бъде само търговското дружество, като решението има действие по отношение на всички съдружници/акционери, независимо дали са участвали в производството или не. На отмяна подлежат само решенията, взети в противоречие със закона и устава (дружественият договор). Не подлежат на отмяна нецелесъобразните или увреждащи дружеството решения.

De lege ferenda разпоредбата на чл. 74 ТЗ следва да бъде прецизирана, като изрично се посочи по отношение на кои търговски дружества е приложима разпоредбата. Това е така тъй като е необходимо да бъде изведено от всякакво съмнение приложимостта на искът по отношение персоналните търговски дружества.

REFERENCES

- Antonova, A. General partnership, Sofia, Sibi Publishers, 2004.
 Ganchev, B. Commercial Dispute Proceedings, Sofia, Sibi Publishers. 2019.
 Gerdzhirov, O., A. Kalaydzhirov, K. Kasabova, T. Buzeva, A. Katsarski. Commentary on the Commercial Act. Volume one. S., 2007.
 Goleva, P. Once again, on the legal nature and invalidity of the resolutions of the general assembly of commercial companies, "Commercial and Contract Law", 2014, book 04.
 Kalaydzhirov, A. Traders, Sofia, Sibi Publishers. 2021.
 Kolev, N., Procedural matters regarding the plea in the application under Art. 74 of the Commercial Act in the case law of the Supreme Court of Cassation, Commercial and Contract Law - 2021 - book 03.
 Kostova, M., K. Krastev. S. On the invalidity of the resolutions of the bodies of commercial companies. Contemporary Law, 2001, book 6, Sibi Publishers.
 Rozanis S. Companies under commercial law. Sofia, 1994.

²⁸⁵ Колев, Н., Процесуални въпроси на основанията на иска по чл. 74 от Търговския закон в практиката на ВКС, Търговско и облигационно право - 2021 г. - кн. 03. с. 5.

²⁸⁶ Така ТР 1 от 06.12.2002 г. на ВКС по тълкувателно дело №1/2002 г., ОСГК.

Rushev, I., On the problems of the application under Art. 74, Gramada, 2015, available on <https://gramada.org/за-проблематиката-на-иска-по-чл-74-тз/>.

Stefanov, G. Single-member commercial companies, Sofia, "Trud i pravo" Publishers. 2015

Stefanov, G. Commercial Company Law, V. Tarnovo, Abagar Publishers, 2014.

Case-law used

Order No 39 of 25 January 2021 of the Supreme Court of Cassation under private commercial case No 1080/2020, 1st Commercial Chamber, Commercial Division.

Judgment No 128 of 19 January 2009 under commercial case No 269/2009 of 1st Commercial Chamber;

Judgment No 1284 of 20 October 2003 under civil case No 1880/2002 of the Supreme Court of Cassation, 5th Civil Chamber

Judgment No 46 of 22 April 2010 under commercial case No 500/2009; Judgment No 160 of 26 January 2010 under commercial case No 379/2009 of 1st Commercial Chamber

Judgment No 70 of 19 June 2020 under commercial case No 2414/2018 of the Supreme Court of Cassation, 1st Commercial Chamber.

Judgment No 86 of 01 September 2017 of the Supreme Court of Cassation under commercial case No 1068/2016, 2nd Commercial Chamber, Commercial Division. The same argument is put forward in the mandatory provisions under section IV of Interpretative Judgment No 1/2002 of the General Assembly of the Civil Division of the Supreme Court of Cassation.

Judgment No 84 of 05 June 2014 under commercial case No 1220/2013 of the Supreme Court of Cassation, 2nd Commercial Chamber.

Interpretative Judgment No 1 of 06 December 2002 of the Supreme Court of Cassation under interpretative case No 1/2002, General Assembly of the Civil Division.

Interpretative Judgment No 3 of 15 November 2013 of the Supreme Court of Cassation under interpretative case No 3/2013, General Assembly of the Civil Division.